

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת תזריע מצורע

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

אל תפרד מהכלל

מכלל יסוריו ועונשיו של המצורע - "בגדיו יהיו פרומים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא" (ויקרא יג, מה) - הקשה שבכולם הוא בידודו מכלל ישראל והוצאתו מן המחנה, כמו שנאמר: "בדד ישב, מחוץ למחנה מושבו" (שם, פס' מו). וטעם הדבר, כי כל זמן שאדם נכלל עם כלל ישראל, זכות הרבים מגינה עליו מכל קטרוג ומכל פגע מחמת אהבתו של הקב"ה לכלל ישראל. אולם כשאדם מופרש מן הכלל מחמת מעשיו הרעים, הרי הוא מחוץ לסוכת השלום של כלל ישראל, ויש כח לחיצונים לקטרג עליו ולהזיק לו בגשמיות וברוחניות ח"ו. על כן הורו חז"ל (ברכות מט, ב וברש"י שם): "לעולם אל יוציא אדם את עצמו מן הכלל", אלא תמיד כשהוא מתפלל לה' שישע אותו ישועה מסוימת, יבקש שישעו בדבר כל אלו מעם ישראל שצריכים לאותה ישועה, ויחד עימם יושע גם הוא, ובכך תהיה ברכת הכלל שורה על ישועתו ויהיה לה קיום נצחי. ולעולם לא יתפלל האדם תפילתו ביחיד אם לא באונס גמור, אלא יעשה כל מאמץ להתפלל בציבור דוקא, כיון שאותה שעה שהציבור מתפללים בה היא שעת רצון, ותפילה בציבור לעולם אינה נמאסת מלפני ה' (ראה ברכות ח, א), כיון שעל תפילה בציבור לא יכול לחול שום קיטרוג שיעכב אותה מלהתקבל בשמים. וכן בנוגע ללימוד התורה: לעולם ילמד אדם עם חברותא דוקא (ראה ברכות סג, ב), וכן הזהירו חז"ל (ראה נדרים פא, א) ללמוד תורה בחבורה דוקא, אשר מלבד הטעם הפשטי לכך ששלומדים כמה בני אדם ביחד הרי הם מחדדים זה את זה בשאלותיהם וממילא רווחא שמעתתא, יש טעם נוסף לכך על פי האמור לעיל, כי כשלומדים כמה מישראל ביחד שורה עליהם ברכת הכלל, ובזכות זה תהיה ברכה בלימודם. ובדרך אגב נלמד מכאן עד כמה רע בעיני ה' מה שנעשה נפוץ לאחרונה שמקימים מנייני תפילה מיוחדים לבני תורה ואברכים בלבד, ותולים בפתח בית הכנסת שלט גדול: "מניין בני תורה", ומעדיפים שלא 'יסתנן' למניינם איזה יהודי פשוט מעמך בית ישראל וכו' שאינו בדרגתם. מלבד מה שיש בהנהגה זו שמץ מינות ואפיקורסות שהרי אמרו חז"ל (מגילה כה, א) "האומר יברכוך טובים הרי זו דרך המינות" ומפרש רש"י שזהו משום שאינו כולל את כל ישראל בשבחו של מקום, והרי חכמים למדו (ראה כריתות ו, ב) מחלבנה שריחה רע ומנאה הכתוב בין סממני הקטורת, שמצריכן הכתוב בהרצאתן להיותן באגודה אחת - נוסף על כך, בהנהגה זו הם מפרידים את עצמם מכלל ישראל הקדושים, וממילא יכול הקיטרוג לשלוט על תפילתם ולעכב בעדה שלא לתקבל לפני הקב"ה. לכן כל אדם יתרחק ממניינים שכאלה, ולעולם יתפלל במקום שכל יהודי באשר הוא שבא להתפלל שם מתקבל בסבר פנים יפות ובשמחה, כי התפילות שמתפללים במקום כזה לעולם אינן שבות ריקם.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

חינוך קדוש

הנפש האלקית בנויה מארבעה כחות, וסימנם ארמ"ע - אש, רוח, מים, עפר. האש זה האהבה - "רשפי אש שלהבתי" (שיר השירים ח'), הרוח זה הטהרה - "לב טהור ברא לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי" (תהלים נ"א), המים זה השמחה - המים מצמיחים כל דבר, העפר זה הביטול והענווה, כל זה יש בנפש האלקית. מי שיש בו את כל הארבעה האלה, אף פעם השכינה לא עוזבת אותו, כי הוא שמח, כי הוא אוהב, כי הוא צומח מיום ליום כמו המים שמצמיחים, והוא ביטול מוחלט. אבל כשנכנסים למוח חכמות חיצוניות, הם הופכים את אותם ארבעה יסודות לצד ההפוך מהקדושה, אש - כולו נהיה כעס, רוח - הוא נהיה גאוותן, עפר - כולו נהיה כבוד, אם כבר הוא בא לתפילה, הוא מגיע רק לקראת סוף התפילה. כי כאמור כשלומדים חכמות חיצוניות, החושים האלקיים הופכים להיות כבדים. לכן אדם שיש לו ילדים ישתדל לשלוח אותם למקומות שלומדים רק תורה.

כשלומדים חכמות כלליות מטמאים את השכל, לכן צריך להתפלל אל ה' שמהתחלה, משעה שהילד נולד הוא יקבל חינוך על טהרת הקודש. כי לפעמים שמים את הילד בגן, ומתברר שהגננת לא נוטלת ידיים בבוקר, וא"כ כשהיא מאכילה את הילדים, האוכל הוא טמא. לכן יש להעדיף מעון עם מטפלות בעלות יראת שמים, נשות אברכים, שיש להן את הידיעה הבסיסית של נטילת ידיים וטהרה.

זמני השבת

צאת השבת:	הדלקת נרות:
19:45 ר"ת 20:35	18:54 ירושלים
19:44 ר"ת 20:32	18:52 תל אביב
19:46 ר"ת 20:35	18:54 חיפה
19:44 ר"ת 20:33	18:53 באר שבע

"והאכן הזאת אשר שמרתי מצבה יהיה ביה אלהים"

לרגל שיפוץ בית המדרש הזדמנות נדירה לרכוש אבן מקורית מבית מדרשו של הרב יורם אברג'ל זיע"א האבנים הללו עזות לשנים של תורה, תפילה ומסירות נפש

חייגו עכשיו והכניסו את אבן הברכה לביתכם:

08-6381000

ואשרי מי שתהיה אבן זו קבועה בקיר ביתו!

פרטי התקשרות קול רינה

08-6381000

חפשו אותנו בפיסבוק:
הרב יורם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יטיב הרב יורם אברג'ל

פניני השבוע

מיינעט התענוגות של העולם הזה ועסק התורה ומצוות בשמחה מובילים את האדם אל תכלית הטוב.

העלון מוקדש: להצלחת משפחת צפוני הי"ו לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו לע"נ שלום מעתוק בן שמחה ז"ל לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל לע"נ אסתר בת זה"א ז"ל

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יורם אברג'ל

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

רבי נפתלי צבי מרופשיץ - י"א אייר

נסע רבי נפתלי אל ר' אלימלך. ובכל מקום שהיה - נכנס לבית המדרש של החסידים כדי להתבונן בדרכיהם. באחת הערים פגשו אותו חבורת חסידים וכששמעו שהוא מיוחס והוא בנו של ר' מ"מ מלינסק ונכדו של ר' יצחק המבורג ויחוסו מגיע עד לגזע תרשישים אמרו לו: "לשוא כל עמליך חברינו, כי הרבי אמר שמיוחס לא יכול להיות חסיד". והוא לא שם לב לדבריהם והמשיך בדרך, וכשהגיע לר' אלימלך התעלף. כשהתעורר שאלו ר' אלימלך לפשר העניין ור' נפתלי ענה: "מה חטאתי ומה אשמתי רבי, שנולדתי מבטנה של הרבנית מלינסק, אם היו שואלים אותי הייתי בוחר להוולד מבטנה של אשה פשוטה כדי שאוכל להיות חסיד, ולמה יגרע חלקי מדרך קדושה זו?". ר' אלימלך התפלל ור' נפתלי חזר על דברי החסידים שאמרו בשמו. "לא נאמרו הדברים כהווייתן" אמר ר' אלימלך "כי לא כך אמרתי שלמיוחס אי אפשר להיות חסיד, אך אם המיוחס חפץ מאוד בדרך קודש זו, אדרבא זכות אבותיו מסייעת בידו לעלות ולהתעלות"

חסיד אחד היה ברופשיץ שהיה לובש שק על בשרו, ובני העיר קוראים לו בשם "לייבל" שוטה". פעם בא אל רבי נפתלי, וכשהגיע לבית הוציא קצת מן השק כדי שהצדיק יראה את "מעלותיו". כשנכנס לחדר מיד כשראהו ר' נפתלי מלמל לעצמו: "לא איננו שוטה, איננו שוטה". האיש חשב שהצדיק אמר דברים אלו עליו ולכן פנה אל ר' נפתלי ושאל: "הרבי אומר שאינני שוטה ומדוע מכנים אותי כולם שוטה?" השיב לו ר' נפתלי: "התכוונתי על יצ"ר. שלמה המלך כינהו בשם "מלך זקן וכסיל", ואינני רואה אותו כשוטה, שכן יכול הוא להונות אדם שכמותך ולהכניסו לתוך השק"

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת מור' הגאון החיד"א שליט"א

פגם לשון הרע

"אָדָם פִּי יִהְיֶה כְּעוֹר כְּשֶׁיִּשְׁרֹף שְׂפָתָיו אוֹ סִפְחַת אוֹ בְּהֶרֶת וְהָיָה כְּעוֹר כְּשֶׁיִּשְׁרֹף לְנֶגַע צָרְעַת וְהוֹבֵא אֶל אֶהָרֵן הַפֶּהֶן אוֹ אֶל אֶחָד מִפְּנֵי הַפְּהִינִים" (ויקרא פרק י"ג פסוק ב').

העלה אבא היקר עטרת ראשינו רבינו יורם אברג'ל בדברות קודשו ובספרו הבהיר "אמרי נועם" על התורה, ששתי הפרשיות "תזריע" ו"מצורע" עוסקות בדיני הנגעים השונים המתגלים בבשרו של האדם בבגדיו או בכותלי ביתו. חז"ל במדרש (ויקרא רבה יז, ג) מונים עשר סיבות לכך שהנגעים באים על האדם, ואחת הסיבות היא - משום שהוא מרבה לדבר לשון הרע.

וכמו שכתב הרמב"ם (סוף הלכות טומאת הצרעת) בלשון קודשו: "זה השינוי האמור בבגדים ובבתיים שקראתו תורה צרעת בשותפות השם אינו ממנהגו של עולם, אלא אות ופלא היה בישראל כדי להזהירן מלשון הרע, שהמספר בלשון הרע משתנות קירות ביתו. אם חזר בו - יטהר הבית, אם עמד ברשעו עד שהותף הבית - משתנים כלי העור שבביתו שהוא יושב ושוכב עליהן. אם חזר בו - יטהרו, ואם עמד ברשעו עד שישרפו - משתנין הבגדים שעליו. ואם חזר בו - יטהרו, ואם עמד ברשעו עד שישרפו - משתנה עורו ויצטרע, ויהיה מובדל ומפורסם לבדו עד שלא יתעסק בשיחת הרשעים שהוא הליצנות ולשון הרע".

ואמנם בדורות הללו אנחנו לא רואים שכל מי שמרבה לדבר לשון הרע לוקה בצרעת, אך עובדה זו צריכה דווקא לעורר את האדם לחשבון נפש, כמו שמסביר מרן "חפץ חיים" שבדורות הקודמים הפגם שהיה נוצר על ידי לשון הרע היה חיצוני ביותר ולא חדר עמוק לנשמה, ולכן מיד היה מתגלה כלפי חוץ בצרעת העור, הגדים הקירות או הבתים. לעומת זאת, בדורות הללו הפגם שנוצר על ידי לשון הרע חודר עמוק לתוך הנשמה ועושה בה חבלות קשות, לכן הוא כבר לא גורם לשום סימנים חיצוניים על גבי העור.

והעלה אבא היקר רבינו יורם אברג'ל, שלכן כל אחד מאיתנו צריך לשים רסן ומחסום לפיו ולא למהר להוציא ממנו את כל מה שעולה על ליבו, כי לפעמים מדיבור אחד מיותר ניתן לגרום נזקים בלתי הפיכים. ולא בחינם אמר החכם: "מעט דבריך וימעטו שגיאותיך", וכיוצא בזה כבר אמר מרן החפץ חיים: "מעולם לא הצטרעתי על דבר שלא אמרתי"

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

ניסים גלויים

בתאריך 2/11/10 עברתי תאונת דרכים קשה מאוד היה זה ביום שלישי בשעה עשר בבוקר בצומת גבעת ברנר הובהלתי תוך דקות לבית חולים קפלן היה לי שבר בשתי ערובות העיניים האף היה מרוסק לסת מרוסקת ולא מעט חתכים בכל חלקי הגוף, בבית החולים הרופאים הצליחו לעצור לי את הדימום רק בשעה חמש בערב הראש שלי היה בגודל של שני ראשים מעוצמת המכה, באותו ערב סיימו לאבחן את הבעיות שלי והרופאים אמרו למשפחה שייקח כמה שבועות עד שתדר הנפיחות ורק אז יוכלו להתחיל לנתח אותי בשלבים, ולפי מה שהם מכירים מעולם הרפואה יקח עוד חצי שנה לפחות עד שאני יוכל לחזור לעצמי אם בכלל. באותו לילה בשעה אחת עשרה בערך מורינו הרב יורם אברג'ל היה ברחובות ושמע שעברתי תאונה ומיד הגיע לבית החולים, הרב נכנס לחדר בו הייתי מאושפז והיינו רק שנינו בחדר הרב ישב מול המיטה שלי ומלמל משהו בערך רבע שעה, לאחר מכן הרב יצא מהחדר אמר לאחי שתוך שבועיים אני יחזור בעז"ה לעבודה מה שהיה נראה לרופאים ולמשפחה דמיוני לחלוטין. ביום רביעי עוד הייתי מורדם חלקית מעוצמת הכאבים, ביום חמישי העלו אותי לקומה חמש ואמרו למשפחה שאין מה לעשות איתי עד שהנפיחות תרד וזה יכול לקחת שבועות ארוכים. באותו בוקר המשפחה העבירה אותי באמבולנס פרטי לבית חולים תל השומר למחלקת פה ולסת ביום שבת נותחתי במשך ארבע שעות בכל התחומים והכל עבר ברוך ה' בהצלחה ביום ראשון עוד שכבתי על המיטה ביום שני כבר ישבתי על כיסא ביום שלישי כבר הלכתי על רגלי ביום רביעי השתחררתי הביתה בניסים גלויים, אשרינו שזכינו.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

הלכות הבדלה של מוצאי שבת קודש

שאלה: האם הנכון יותר לצאת ידי חובת ההבדלה בהבדלה שעושה שליח ציבור בבית הכנסת, משום ברוב עם הדרת מלך, או שמא נכון יותר להבדיל כל אחד ואחד בביתו, משום שמצוה בו יותר מבשלוחו, וכדי להוציא את אשתו ובני ביתו ידי חובתם?

תשובה: העיקר להלכה, שמצוה על כל אחד ואחד להבדיל בביתו, וזה עדיף על פני ההבדלה שעושה השליח ציבור בבית הכנסת, משום שמצוה בו יותר מבשלוחו. וכן שבוה מוציא את בני ביתו ידי חובתם לכתחילה.

ובתי כנסת שמתקיים בהם שיעור בזוהר הקדוש במוצאי שבת, כמקובל ברוב בתי הכנסיות, ולפני השיעור עושים הבדלה בבית הכנסת, יכול כל האדם לכוין שאינו יוצא ידי חובתו בהבדלה שבבית הכנסת, ואז אפילו אם כל בני ביתו שמעו הבדלה חוזר ומבדיל לכתחילה.

ועל כל פנים גם אם התכוין לצאת ידי חובתו בהבדלה בבית הכנסת רשאי להבדיל בעצמו לבני ביתו על הכוס כשחוזר הביתה כדי להוציאם ידי חובתם ורשאי לברך את כל הברכות בעצמו, ואין לחוש כלל.

שאלה: מי שהיין מזיקו, או שלא השיג יין כלל, האם רשאי לעשות הבדלה במוצאי שבת, על קפה או תה, או על מיץ הדרים, הואיל והרגילות היא שמכבדין בהם אורחים שבאים לבקר, וכאילו חמר מדינה הם, או לא?

תשובה: העיקר להלכה ולמעשה שמי שאי אפשר לו לשתות יין או שאין לו יין, אינו רשאי להבדיל על תה או קפה או מיץ הדרים או חלב או שאר משקאות קלים וכיוצא בזה, שכל אלה אינם נחשבים חמר מדינה. ואם אין לו אלא משקאות אלו, יסמוך על הבדלה שעושה בתפילה, שאומר אתה חוננתנו. ואם יש לו אפשרות ישמע הבדלה משליח ציבור או מאיש אחר. והמבדיל על תה או קפה וכיוצא בכל המשקאות הנזכרים, הרי הוא מכניס עצמו בחשש ברכה לבטלה, ואסור לענות אחריו אמן.

אולם אם אין לו יין, או שהיין מזיקו, יוכל להבדיל על שכר, כגון ערק או קוניאק או בירה לבנה וכיוצא בזה שכל משקה שיש לו נטייה לבשם ולשכר, נחשב חמר מדינה.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

ההולך בקומה זקופה

אמר פעם אחת רבי ישראל מטשורטקוב: שנינו בגמרא (ברכות מג:): "המהלך בקומה זקופה... כאילו דוחק רגלי שכינה", ולא ברור, מה לאותו גאוותן שמהלך בקומה זקופה ולרגלי השכינה הקדושה?

המשיך רבי ישראל והסביר: כבר שמעתי בשם סבי הקדוש רבי ישראל מרוז'ין, שהשכינה מסתובבת מעל לראשנו, טפח ממעל לראשו של האדם (על פי הגמרא בקידושין דף לא.). המטרה ראשו ומתרומם קימעה מהחולין - מיד ירגיש בבהונות השכינה הקדושה.

ואילו הגאוותן, זה ההולך בזקיפות קומה, מאלץ את השכינה להתרומם למעלה, לבל יגע בה חס וחלילה אותו אחד המתיייהר.

ומכאן למדנו שההולך בזקיפות קומה נחשב כאילו זוקף רגלי שכינה.